

RECENSIE CHICKLIT

door Suzanne Toth-Pal

Je interesse voor kleding kan nooit vroeg genoeg beginnen. Vroeger was het helemaal niet zo vanzelfsprekend dat je op school kon dragen wat je zelf wilde, zoals in het België van 1975, waarin *Koningskind* zich afspeelt. De emancipatie, vriendschap en het doorzettingsvermogen van Helene Withofs - ook wel Leentje - maken het een meisjesboek van alle tijden.

Met veel enthousiasme en vol verwachting begint Leentje aan het laatste jaar van de basisschool. Alles loopt echter totaal anders dan ze vooraf had verwacht. Leentjes zelfvertrouwen wordt flink op de proef gesteld, zoals door haar nieuwe, strenge juf: ineens krijgt ze kritiek op haar opstellen en de hoofdrol bij de kerstmusical is niet meer vanzelfsprekend voor haar.

Twee nieuwe klasgenoten, Florentine en Bieke, hebben een enorme impact op Leentje. Vooral Florentine. Florentine komt uit Burundi en heeft een magische aantrekkingskracht op de klas. Leentje wil niets weten van alle aandacht voor dit nieuwe meisje, maar toch is ze stiekem door haar geïntrigeerd. Dat Florentine nooit straf krijgt en een uitzonderingspositie krijgt, stoort Leentje ontzettend en maakt haar opstandig. Een ander nieuw klasgenootje is Bieke. Even lijkt het erop dat Leentjes beste vriendin Marjan voor Bieke kiest. Als op een gegeven moment ook nog eens Leentjes hond Rupel verdwijnt, voelt ze zich ontzettend eenzaam, verlaten en onbegrepen.

Koningskind is meer dan alleen een verhaal over de dagelijkse belevenissen en moeilijkheden van een meisje op de basisschool. De zelfontplooiing van Leentje speelt ook een belangrijke rol. Leentje krijgt steeds meer durf en wordt zelfverzekerder. Dat ze daarvoor gestraft wordt, weerhoudt haar er niet van om haar doel na te streven en een zekere emancipatie te bereiken. Ook Florentine speelt daarin uiteindelijk een belangrijke rol.

Karen Curé schrijft helder en fris, met een goede dosis humor. Er worden veel vergelijkingen gemaakt, waarvan sommigen wel wat bijzonder zijn: “ze zat te glimmen als een tube tandpasta” of “ze hing niet meer aan Bie als een propje kauwgom”. Zinnen zijn kort. Soms vind je Vlaamse woorden of

uitspraken, zoals “zwalpend”. Regelmatig gebruik van alliteratie maken het boek vloeiend: “in de rij hoorde ik iedereen nog nababbelen nabauwen naborduren en nakauwen”.

De spanning wordt opgebouwd. Je wordt nieuwsgierig gemaakt naar hoe het verder gaat met Leentje, op school en in haar vriendschappen. Doordat de schrijfster zo in de huid van Leentje kruipt, is Koningskind een herkenbaar en leuk boek voor meiden die zich ontwikkelen tot jonge vrouwen!